

Mál nr. 272/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega

Nafn vátryggingartaka (X)

Tilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 22. júlí 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 1. ágúst 2024.

Málsatvik.

Í málskoti og gögnum málsins kemur fram að M varð fyrir líkamstjóni er hann rann í hálku á leið sinni til vinnu þann 20. nóvember 2020. Á slysdegi var vinnuveitandi M, sveitarfélagið X, með í gildi launþegatryggingu hjá V. Hefur V hafnað bótaskyldu vegna tjónsins á grundvelli þess að tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga hafi verið liðinn þegar M tilkynnti tjónið til V þann 8. janúar 2024. M rekur í málskoti komur sínar til lækna og sjúkrastofnana vegna áverka sinna. Ekki hafi mikið verið gert úr áverka M af hálfu læknis þegar hann leitaði til hans þann 18. desember 2020 til þess að fara yfir niðurstöður úr segulóm skoðun. Ráðlagði læknir honum að gera léttar æfingar og fara í sjúkraþjálfun til að ná bata. Síðar reyndist það fullreynt án árangurs og telur M að hann hafi ekki vitað, eða mátt vita um varanlegar afleiðingar slyssins fyrir en öll úrræði hafi verið fullreynd og af þeim sökum eigi bótaskylda við í máli hans. Ekki hafi verið ætlun löggjafans með ákvæði 124. gr. laga nr. 30/2004 að setja stranga reglu um tilkynningarfrest, sbr. dóm Landsréttar í máli nr. 813/2019. M hafi verið í góðri trú um að hann myndi ná skjótum bata með æfingum og sjúkraþjálfun samkvæmt ráðleggingu læknis en hafi síðar verið það ljóst að bati hafi reynst árangurslaus þegar öxlin fór úr lið með reglulegu millibili með tilheyrandi óþægindum sem og röskun á svefni. Hafi hann gert allt sem hafi verið á sínu valdi til að reyna að takmarka tjónið en án árangurs.

Í bréfi V er vísað til þess að M leitaði ekki til lækna frá því hann fór í segulómun á öxl og svo í viðtal hjá axlarsérfræðingi í lok árs 2020 þar til í september 2022. Tilkynning til V hafi verið send 8. janúar 2024. Telur V að M hafi mátt vera ljóst að hann hafi hlotið varanlegar afleiðingar af slysinu í desember 2020 er hann fór í viðtal hjá sérfræðilækni. Fékk hann á þeim tímapunkti fullnægjandi upplýsingar um einkenni sín og umfang þeirra. Í fyrirbyggjandi sjúkraskrá liggja fyrir að M leitaði nokkrum sinnum til lækna á árinu 2021 án þess að afleiðingar slyssins 2020 bæri á góma. Verði því ekki hægt að draga aðra ályktun en að einkenni hans hafi verið orðin stöðug á því tímamarki. Þá liggja einnig fyrir að sjúkraþjálfunarmeðferð lauk í september 2022 og verði að miða við að þá hafi M talið að frekari meðferð sjúkraþjálfara myndi ekki skila frekari árangri. Hafi M verið ljóst í síðasta lagi í september 2022 að einkenni hans væru varanleg. Upphaf tilkynningarfrests ætti því að mati V aldrei að miðast við seinna tímamark en september 2022. Var tilkynningarfrestur skv. 124. gr. laga nr. 30/2004 því liðinn þegar slysið var tilkynnt til V.

Álit.

Aðila greinir á um við hvaða tímamark ætti að miða upphaf frests samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 og hvort M hafi glatað rétti til bóta úr slysátryggingu launþega, sem vinnuveitandi hans, X, var með hjá V, þar sem tilkynning um slysið hafi ekki borist V innan tilskilins frests. Samkvæmt ákvæðinu, glatar sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysátryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til viðkomandi vátryggingafélags innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti. Af fordæmum Hæstaréttar má ráða að upphaf frests miðast ekki sjálfkrafa við tiltekna atburði, svo sem þegar tjónþoli undirgengst aðgerð, eða við stöðugleikapunkt, heldur þurfi að horfa til þess hvenær sá, sem orðið hefur fyrir tjóni, hafi raunverulega gert sér grein fyrir að það hefði varanlegar afleiðingar fyrir hann sbr. dóm Hæstaréttar í máli nr. 10/2015. Af þeim læknisfræðilegu gögnum sem liggja fyrir í málinu verður ráðið að M hefur búið við einkenni frá öxlinni allt frá slysdegi. Leitaði hann strax til læknis á heilbrigðisstofnun Vesturlands og svo aftur viku síðar. Fór hann í segulómun af vinstri öxl í

Orkuhúsinu þann 11. desember 2020 og í kjölfarið í viðtal til bæklunarskurðlæknis þann 18. desember 2020 sem lét hann hafa sjúkraþjálfunarbeiðni og ráðlagðar voru æfingar. Samkvæmt yfirliti yfir komur M til sjúkraþjálfara var hann í sjúkraþjálfun frá 1. desember 2020 til 28. september 2022. Verður ekki ráðið hversu lengi hann var í meðferð vegna axlarinnar þar sem hann var einnig í meðferð vegna bakverkja. Með hliðsjón af framangreindu er það álit nefndarinnar að M hafi í allra síðasta lagi í lok sjúkraþjálfunartímabilsins, þ.e. þegar honum var ljóst að bati myndi ekki nást í meðferðinni, vitað eða mátt vita, um atvik sem krafa hans er reist á. Verður því að miða við að umræddur tilkynningarfrestur hafi verið liðinn þegar M tilkynnti V um tjón sitt og ber því að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr slysátryggingu launþega X hjá V.

Reykjavík, 18. desember 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir